

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/103/2020
Identifikačné číslo spisu:	1514218371
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1514218371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkýň 1/ K. G., bytom G. B. XX, 2/ X. Y., bytom P. XXXX/X J., zastúpených advokátom JUDr. Jurajom Hadrbulcom, so sídlom v Bratislave, Riečna 2, proti žalovanému Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, IČO: 00 603 481, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 50 C/360/2014, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. augusta 2019 sp. zn. 2 Co/149/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 21. augusta 2019 sp. zn. 2 Co/149/2017 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 9. februára 2017 č. k. 50 C/360/2014-249, ktorým zamietol žalobu právnej predchodkyne žalobkýň o určenie vlastníckeho práva - podielového spoluvlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV č. X, pre okres Bratislava V, obec Bratislava - mestská časť O., k.ú. O. ako parcela registra Q. č. XX/X, o výmere 496m², druh pozemku - záhrady a parcela registra Q. č. XX/X o výmere 2 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría v podiele 1 k celku.

2. Pôvodná žalobkyňa D. Y., dňa X.X.XXXX, t. j. v priebehu odvolacieho konania zomrela a odvolací súd uznesením z 20.mája 2019 č. k. 2 Co/149/2017- 350 rozhodol, že v spore pokračuje s jej dedičkami, žalobkyňami 1/ a 2/. Uviedol ďalej, že k pozemkom označeným v žalobe, je v katastri nehnuteľností ako vlastník evidovaný žalovaný. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II z 21.1.2019 o prejednaní dedičstva vyplynulo, že majetok po pôvodnej žalobkyni nadobudli žalobkyne 1/ a 2/ a predmetom dedičstva neboli sporné nehnuteľnosti. Právni nástupcovia prijímajú stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu, avšak dedičia sa ako právni nástupcovia po poručiteľovi nemôžu bez ďalšieho domáhať, že sú vlastníkmi vecí, sú len vecne legitimovaní na podanie žaloby, že sporené nehnuteľnosti patria do dedičstva. Keďže právne nástupkyne žalobu pôvodnej žalobkyne

neprispôsobili jestvujúcemu procesnému stavu veci, stala sa pôvodná žaloba procesne nespôsobilou ochranou práva žalujúcej strany.

2.1. Odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie odôvodnil svoj záver tým, že žalovaný úspešne spochybnil tvrdenia pôvodnej žalobkyne o danosti jej vlastníckeho práva, vychádzajúc z obsahu verejnej listiny, rozhodnutia notára o dedičstve, ktorej pravdivosť sa tejto nepodarilo vykonaným dokazovaním spochybníť. Samotný záver súdu prvej inštancie, prečo vlastníckej právo nesvedčí pôvodnej žalobkyni, nespochybnila ani v podanom odvolaní, ktorým sa zaoberal odvolací súd. Pokiaľ pôvodná žalobkyňa v odvolaní argumentovala tým, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré mali byť pridelené jej matke C. V. do vlastníctva rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie prídellovou listinou zo dňa 30.9.1959, dobromyseľne užívala a považovala sa za ich vlastníka, jej tvrdenie bolo v rozpore s vykonaným dokazovaním.

2.2. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd ďalej poukázal na procesné ustanovenia (§ 366, § 365 CSP), ktoré mu ukladali neprihliadnuť na nové dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila až v odvolacom konaní ako aj tú skutočnosť, že boli podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

2.3. Záverom odvolací súd uviedol, že obsah odvolania pôvodnej žalobkyne aj po eventuálnej úprave žalobného petitu právnymi nástupkyňami pôvodnej žalobkyne na určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po pôvodnej žalobkyni, by nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu a právneho stavu. Prijatý záver, že pôvodná žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno k tvrdeniu, že je vlastníčkou označených nehnuteľností súd prvej inštancie dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkové a právne relevantné otázky, prečo nebolo žalobe vyhovie.

3. Proti rozsudku krajského súdu podali dovolanie žalobkyne 1/a 2/, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f/ CSP, majúc za to, že im nesprávnym procesným postupom bolo znemožnené uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázali na to, že nemali s poukázaním na § 371 CSP možnosť zmeniť v odvolacom konaní žalobu, keď do sporu vstúpili ako právne nástupkyne po zomrelej pôvodnej žalobkyni. Ak preto odvolací súd bez ďalšieho rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pričom nemali možnosť žalobu zmeniť a prispôsobiť procesnému stavu, bol naplnený dovolací dôvod uvedený v § 420 písm. f/ CSP. Namietali i nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa nezaoberal tvrdeným titulom vlastníctva vydržaním pôvodnou žalobkyňou a preto v tejto časti je rozsudok odvolacieho súdu i nepreskúmateľný. Žiadali preto rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie nové rozhodnutie.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu ho navrhol odmietnuť ako nedôvodné, poukázal na tú skutočnosť, že žalobkyne (zastúpené advokátom) mali možnosť procesne zobrať pôvodnú žalobu späť a samé podať žalobu na určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich právnej predchodkyni, z tohto dôvodu neobstojí ich tvrdenie o porušení práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podali v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strany zastúpené v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorých neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade vyvodili žalobkyne 1/ a 2/ prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne

zistenie dovolacieho súdu, že k tvrdenej procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017, 9 Cdo 8/2020). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť dovolacej argumentácie o vade zmätočnosti.

7. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, resp. rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie faktická činnosť alebo nečinnosť súdu (procedúra prejednávania veci, resp. to, ako súd viedol konanie), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a účastníkovi konania (strane sporu) znemožňuje realizáciu jeho procesných oprávnení a marí mu možnosť jeho aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 9 Cdo 8/2020) a ďalšie.

9. Obsah dovolania naznačuje, že dovolateľky vytýkajú odvolaciemu súdu, nepresvedčivosť odôvodnenia jeho rozhodnutia, ako aj záverov v ňom uvedených, vedúce podľa nich až k nepreskúmateľnosti.

10. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre záver o prípustnosti a dôvodnosti uplatneného mimoriadneho prostriedku dovolateľkami s poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05 <II.ÚS78/05>). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

10.2. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil.

10.3. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že skutkové alebo právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie dovolateľiek, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľiek.

11. Pokiaľ žalobkyne namietali, že im nebolo odvolacím súdom umožnené zmeniť žalobu, odvolací súd sa s ich námietkami v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vysporiadal. Dovolací súd dodáva, že odvolací súd vychádzal zo znenia procesného predpisu, ktoré správne vyložil a odôvodnil, a preto ich tvrdenie o odňatí možnosti pred súdom konať nemá žiadne opodstatnenie.

12. V súvislosti s vyššie uvedeným dovolací súd pripomína naďalej aktuálne konštatovanie ústavného súdu, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (IV. ÚS 196/2014 <..IV.ÚS196/2014> a tiež IV. ÚS 279/2018).

13. Z uvedených dôvodov preto dovolací súd dovolanie žalobkýň podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

14. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.